

Nieuws uit Doel

Afgiftekantoor
9130
Kieldrecht

België-Belgique
PB
9130 Kieldrecht
3/7884

Nieuws en standpunten over het dorp dat niet weg wil

Tweemaandelijks nieuwsbrief van Doel 2020 • 23 dec. 2002 • Jg. 4 nr. 6 • Gratis voor al wie mensen belangrijker vindt dan geld en ook voor wie dat niet vindt. • V.u.: Ferdinand De Bondt, Pr. Josephine-Charlotte-laan 31, 9100 St-Niklaas • Onbestelbare nummers graag aan: R. Van Buel, Engelsesteenweg 80, 9130 Doel.

Gelukkig nieuwjaar uit Doel

Exact vijf jaar geleden startte Doel 2020 in bijzonder moeilijke omstandigheden zijn actie voor het behoud van Doel. In die eerste maanden was er niemand die veel geloof hechtte aan de slaagkansen van ons initiatief. De plannen zaten in een vergevorderd stadium, de gemeente Beveren had zich al lang neergelegd bij "het onvermijdelijke" en de bewoners van Doel had men in een stevige houdgreep. Geen actiegroep die daar iets aan zou kunnen veranderen, zo dacht men.

Maar het symbool van een dorp dat plaats moet ruimen voor plat geldgewin bleek sterker dan de Vlaamse overheid kon vermoeden. Eind 1997 richtten meer dan 100 Vlaamse vooraanstaanden uit de academische en socio-culturele wereld zich met een adres aan de Vlaamse Regering. Na de beslissing van 20 januari 1998 om het dorp op te ruimen vormde zich een kranen van juristen die bereid waren het voortbestaan van het dorp met alle beschikbare middelen af te dwingen. In Doel zélf en de polders sloten steeds meer mensen zich aan bij de actie van Doel 2020.

Het was een ongelijke strijd. Zonder geld, zonder middelen, maar met de overtuiging dat het in het Vlaanderen van de 21ste eeuw niet kan dat eeuwenoude dorpen worden weggebulldoerd; ja, voor wat eigenlijk? Men probeerde ons verdacht te maken, te criminaliseren. Men stuurde de politie en het parket op ons af. Er werden tractoren verzegeld, huiszoekingen verricht, mensen bedreigd. We kregen te doen met aalgladde politici en brutale ambtenaren. Mensen werden aangezocht te verhuizen, weggepest, weggekocht...

En toch, ondanks alle plannen en prognoses, ondanks de pesteringen, de valse beloften, de sabotage, de leegstaande woningen, bestaat Doel nog altijd. De poging om het dorp als industriegebied in te kleuren, is door de uitspraken van de Raad Van State jammerlijk mislukt. De werken zijn voorlopig teruggedrongen tot het Deurganckdok stricto sensu. Ondertussen heeft Doel 2020 heeft zich ontpopt tot een van de belangrijkste socio-culturele groepen in de polder; valt onze nieuwsbrief bij zo'n 10.000 mensen in de bus; en zitten we in een stevig samenwerkingsverband met regionale actiegroepen in binnen- en buitenland.

Terugblikkend op onze beginperiode zijn dat geen kleine verwezenlijkingen. Maar een eindpunt is het niet. Doel moet opnieuw de kansen krijgen die het verdient; moet terug een dorp worden waar het goed is om wonen. Als een baken, een waarschuwing voor de rest van Vlaanderen dat open ruimte een té schaars goed is om er kwistig mee om te springen.

We wensen u en onszelf alvast een succesvol jaar toe!

Doel 2020

Een nieuw Doeldok-scenario?

Eigenaardig hoe er in alle talen wordt gezweven over het vertrek van MSC aan het Deurganckdok. De grootste rederij van Antwerpen die als eerste een concessie kreeg toegekend aan het Deurganckdok, is de onzekerheid en het gepruts beu en wil een containerterminal uitbouwen op rechteroever, achter de sluizen.

Dat het vertrek rechtstreeks te maken heeft met de procedures tegen het Deurganckdok is duidelijk. En dat zorgt voor nogal wat ongerustheid in havenkringen. Want wie kan voorspellen tot wat de procedures van Doel 2020 nog zullen leiden? Nu al kondigt Doel 2020-advocaat Matthias Storme aan dat hij naar het Europees Hof voor de Rechten van de Mens stapt. Dat afgezien van alle andere procedures die nog lopen voor verschillende rechtbanken. En ondertussen kan er zich geen bedrijf meer vestigen op Linkeroever of er volgen klachten en procedures. Dat moest onlangs betongigant Van Wellen nog ondervinden.

Wie zegt dat, als de procedures van Doel 2020 blijven voortduren, het voorbeeld van MSC niet door anderen nagevolgd wordt? Wie durft nog investeren in een dok waar de werken morgen, volgende maand of volgend jaar opnieuw kunnen stilgelegd worden? En wat moet er nu gebeuren met de concessie die na een ingewikkelde procedure is toegekend? Wat met de andere concessies die juist zijn toegekend op basis van de door MSC voorziene uitrusting voor de terminal?

Het zwijgen van alle betrokken instanties is veelzeggend. Duidelijk is dat in een verslechterende economische context de procedures van de actiegroepen loodzwaar boven het Deurganckdok hangen en een Doeldok-doemscenario niet meer ondenkbaar is.

Anderzijds geeft MSC met zijn verhuis de tegenstanders een gedroomd wapen in handen. Bewijst de rederij met de geplande verhuis naar het Delwaidedok niet dat er op rechteroever nog altijd voldoende mogelijkheden zijn, zelfs voor containerbehandeling? Afwachten maar wat de impact van de MSC-verhuis wordt.

Nieuwjaarsreceptie Doel 2020

Wij nodigen alle vrienden van Doel en lezers van Nieuws uit Doel uit op onze nieuwjaarsreceptie op zaterdag 18 januari (vanaf 18u) in gemeenschapshuis De Doolen (voormalige gemeenteschool), Engelsesteenweg 8 te Doel. Tot dan!

Doel 2020 krijgt ongelijk voor Arbitragehof maar is verre van uitgespeeld

Op 27 november wees het Arbitragehof de vordering tot schorsing van de bouwvergunningen voor het Deurganckdok, ingesteld door 109 Doelenaars, af. Maar daarmee is de juridische strijd van Doel 2020 nog niet beslecht. Een overzicht.

Twee keer op rij werden de werken aan het Deurganckdok al stilgelegd door de Raad Van State. Laatst in de lente van vorig jaar, waarna de werken een vol jaar stillagen. In december 2001 keurde het Vlaams Parlement het nooddecreet goed. Zo kon het Parlement de beslissing van de Raad Van State omzeilen en bij bijzondere wet de bouwvergunningen voor het Deurganckdok afleveren.

Doel 2020 kon nu enkel nog naar het Arbitragehof, dat de rechtsgeldigheid van wetten toetst aan de grondwet. Volgens de advocaten van Doel 2020 is met de bijzondere wet, het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel geschonden en moeten daarom het nooddecreet en de daarmee samenhangende bouwvergunningen geschorst worden.

Daarin heeft het Arbitragehof de Doelenaars dus (nog) niet gevolgd. Volgens het arrest van het hof heeft Doel 2020 als benadeelde partij zeker en vast belang en zijn de nadelen afdoende ernstig. Maar volgens het hof is het nadeel dat dreigt voor de bewoners door de uitvoering van de werken (het betreft enkel het Deurganckdok), niet ernstiger dan wat de gevolgen zouden zijn van een schorsing. Volgens de rechtbank zijn de gevolgen van een schorsing zo groot "voor het algemeen maatschappelijk belang" dat deze tijdelijke, opschortende maatregel niet verantwoord is.

Belangrijk is dat het Arbitragehof nog geen uitspraak heeft gedaan over de grond van de zaak: namelijk of het nooddecreet en de daaruit voortvloeiende bouwvergunningen in strijd zijn met de grondwet. Daarover beslist het Arbitragehof vermoedelijk al binnen enkele maanden.

Doel 2020 valt bouwvergunningen Deurganckdok aan

Ondertussen wachten mr. Igor Rogiers en mr. Matthias Storme, advocaten van Doel 2020, op een uitspraak van de Raad Van State i.v.m. hetzelfde nooddecreet. Volgens Rogiers en Storme is wat het Vlaamse Parlement beslist heeft onwettig, en is de Raad Van State dus wel degelijk nog bevoegd. Als die rechtbank zich toch onbevoegd zou verklaren, overwegen beide advocaten om naar het Europees Hof voor de Rechten van de Mens te stappen.

Intussen startte Doel 2020 ook een vordering bij de Raad Van State tegen de aflevering van de bouwvergunning voor de bouw van de eerste containerterminal. Die werd toegewezen aan de rederij MSC. De onzekerheid die over het dok blijft hangen heeft MSC doen beslissen opnieuw de wijk te nemen naar rechteroever. Dat verandert echter niets aan de bouwvergunning die werd afgeleverd. Daar

om stapt de bewonersgroep Doel 2020 ook hiertegen naar de Raad Van State.

Beveren dumpst nog meer asielzoekers in Doel

Het OCMW van Beveren wil in Doel nog meer asielzoekers onderbrengen, terwijl de zowat 100 kandidaten voor het "woonrecht" geen woning toegewezen krijgen. Zowel Agalev als het Vlaams Blok verzetten zich hiertegen, zij het vanuit een verschillende motivering

In Doel woonden de laatste twee jaar procentueel het meest aantal asielzoekers van alle Beverse deelgemeenten. Begin 2001 er dat 40, dit is 10 keer meer dan het gemiddelde in Groot-Beveren.

Op 16 december besliste de Beverse OCMW-raad om leegstaande woningen, die de Intercommunale ter beschikking stelt van het OCMW, te gebruiken voor de huisvesting van toegewezen asielzoekers of kansarmen. Dat gebeurde met 7 stemmen voor, 3 tegen (2 Vlaams Blok en 1 Agalev) en een onthouding.

Bij de invulling van het woonrecht werd nochtans als voorwaarde gesteld dat de kandidaat-inwoners door hun werk of hun familie een band moeten hebben met Doel. Meer dan 100 mensen of gezinnen hebben ondertussen een aanvraag ingediend om in het kader van het tijdelijk woonrecht in Doel te komen wonen. Tientallen van hen voldoen aan de eisen, maar krijgen geen woningen toegewezen. Nochtans staan momenteel een 100-tal woningen leeg.

Agalev, dat in Beveren in de meerderheid zit, heeft zich in de OCMW-raad uitgesproken tegen bijkomende huizen voor de opvang van kansarmen en kandidaat-politieke vluchtelingen in Doel. Agalev is wel voorstander van die OCMW-huizen, maar stelt vast dat Doel al meer vluchtelingen en allochtonen opvangt dan de andere Beverse deelgemeenten.

"Het sociale weefsel in Doel is aan versterking toe", aldus politiek secretaris Marc Alenus van Agalev, "en dat bereik je niet door sociaal zwakkere groepen naar het polderdorp te loodsen". Alenus stelt ook dat het aantal mensen die in Doel willen komen wonen aan het stijgen is, ondermeer werknemers van bedrijven op de Linkeroever zijn geïnteresseerd. "Wij willen deze evolutie alle kansen geven", aldus de Agalev-secretaris.

Volgens Marc Alenus en Agalev OCMW-raadslid Jo Heyens is huisvesting in Doel voor kansarmen en vluchtelingen geen goede zaak. "Die mensen komen immers terecht in een dorp waar iedereen bezig is met de ingrijpende veranderingen in zijn leefomgeving. Dat is niet bevorderlijk voor hun inburgering".

De Beverse Vlaams-Blokfractie verwijt de meerderheid hiermee bij te dragen tot de onleefbaarheid van Doel en kondigt aan "het uithollen van het tijdelijk bewoningsrecht en het discrimineren van valabele kandidaten juridisch te zullen onderzoeken".

Een Doels kerstverhaal: hoe het Paardenschor wordt afgegraven

Het was uitzonderlijk te noemen, een milieuvergunningaanvraag die nog eens in Doel werd voorgegesteld. Maar het was dan ook een dossier waar, dixit de grote baas van de milieudienst, “geen problemen” rond verwacht werden. Want wie in Doel ligt er nu wakker van de afgraving van “de Paardenschor”? Zo dacht men blijkbaar. Er waren om 19u dan ook meer officiële aanwezig dan er stoelen waren klaargezet voor belangstellenden. Maar uiteindelijk zat het zaaltje van het Ontmoetingscentrum vol met, voornamelijk, goedlachse polderjongens.

Hoofdspelers van de avond waren de chef milieudienst, de juffrouw die het verslag moest maken maar er verder het zwijgen toe deed; een jongeman met kuif die het woord mocht voeren; zijn bleke evenknie die de computer mocht vasthouden en een gekostumeerd exemplaar met hoog ingenieursgehalte; alledrie uitgestuurd door het havenbedrijf. Verder enkele natuurjongens en -meisjes en een twintigtal boeren.

Het publiek had er zin in maar dat konden de brave jongens die waren uitgestuurd door het havenbedrijf bij aanvang nog niet weten. En vol overtuiging begonnen zij volgens de regels van de computerkunst aan hun powerpoint-presentatie van hoe het Paardenschor er, als 't god belieft, over een jaar zal uitzien.

De polderjongens luisterden beleefd, tot halfweg de uiteenzetting de eerste vraag kwam. “En kunt gij ons nu eens zeggen wat dat kost per ha om natuurgebied te maken?” Er volgde even een stilte waarna de chef van de milieudienst de zaak probeerde te redden door te stellen dat het hier om een informatieronde ging over de werken en dat dat eigenlijk niet terzake deed.

De vraagsteller werd echter bijgevalen door anderen: “Ja, wat kost dat voor die 17 ha?” Er was geen weg terug. “Ik denk zo 160 miljoen BF”, antwoordde het kuifje. “Haha” antwoordde een boer triomfantelijk, “Dat is dus 10 miljoen per ha, en gaat ge dat ook aan mij geven als ik van mijn akkers natuur maak?” “En hoeveel heeft Electrabel gekregen voor dat stuk?”, luidde de volgende vraag. “Dat is geregeld met een minnelijke schikking” antwoordde de gekostumeerde. “Als dat in het kader van het algemeen maatschappelijk belang is mogen wij toch weten hoeveel daarvoor betaald is?”, vroeg nu een ander. “Euh..., ik kan daar niet op antwoorden”, zei de geplasteerde opnieuw. “En waar moeten wij zijn met onze klachten als we schade hebben?” Het kuifje snelde ter hulp “Maar mensen, wij zijn wij ook geen vragende partij voor dat schor. Die compensaties worden ons opgelegd omwille van de natuurvernietiging bij het Deurganckdok”. Waarop het gevatte antwoord kwam: “Als gij geen vragende partij zijt, en wij nog minder, waarom laat ge dan niet alles zoals het is? Ge hebt dan 160 miljoen om aan iets anders uit te geven.” Het werd ijsig stil aan de

andere kant van de tafel. Tegen zoveel boerenwijsheid kon het tiental officiële niet op.

Maar de uiteenzetting ging verder. “Om te beginnen zullen wij de oude binnendijk afgraven, waarna een nieuwe dijk wordt aangelegd op Sigmahoogte, waarna het schor wordt weggebaggerd en tenslotte de oude Scheldebijk wordt weggenomen. In het begin zal daar misschien wel wat hinder rond zijn door vrachtwagenverkeer maar dat is van voorbijgaande aard. Wat de verzilting van de gronden betreft die grenzen aan het Paardenschor: dat is niet significant want dat wordt weidevogelgebied”. Een jonge boer kon zich niet houden: “Gij moet daar met uw camions wegblijven in de polder. En wat dat weidevogelgebied betreft, dat geldt niet, want dat is niet in overeenstemming met het gewestplan. Gij moet rekening houden met de akkerbouwers daar.”

De juffrouw die verslag moest nemen had haar pen al enige tijd neergelegd. “Wij gaan de af te graven specie niet afvoeren met camions”, haastte de gekostumeerde zich te zeggen. “Voor de 500.000 m3 die moet weggebaggerd worden, pompen wij water vanuit het Doeldok naar het Paardenschor zodat een baggerschip de natte specie kan terugpompen naar het Doeldok, zodat we daar al een stuk kunnen dempen van het Doeldok voor een taludversteving van een spoorweg”. “En is het water van de Schelde dan niet goed genoeg om natte specie te maken?”, vroeg een slimme boer. “Neen”, zei het kuifje, “want het water van de Schelde is zilt en dat van het Doeldok is zoet”. “Zijt gij al eens van het Doeldok gaan proeven?”, vroeg de slimme boer. “Wel, dat is even zilt, want daar zwemmen zelfs pladijzen in”.

“Waarom kunt gij die afgraving niet in den droge doen en de specie afvoeren met schepen?”, werd er gevraagd. “Ja maar hoe geraken wij dan aan het Doeldok”, vroeg de bleke die tot hiertoe nog niets gezegd had. De zaal proestte het uit. De juffrouw van de milieudienst die het verslag moest opmaken begon het behang op het plafond te bestuderen. “Hebt gij nog nooit gehoord van de sluis van Kallo?”, vroeg een dikke man terwijl de tranen van 't lachen over zijn wangen rolden. De bleke zweeg.

“Stel nu”, zei de slimme weer, “dat er in dat zand plastic zou zitten. Moet dat er dan eerst uit?” De bleke en het kuifje knikten schuchter. “Stuur uwe cutter dan maar al naar huis”, lachte de slimme, “Want die 17 ha is compleet gedraineerd en zit vol met plastieken buizen en folie”. “En beton”, riep nog iemand. De zaal schaterde.

Een forse boer zette zich recht “Over sluisen gesproken”, zei hij, “ik heb gehoord dat gij het sluiszeken van de Polder wilt gebruiken?” “Neen, neen”, antwoordde de gekostumeerde, “we gaan dat niet gebruiken, dat sluiszeken gaan we afbreken”. “Sluiszeken afbreken?” slikte de boer “Dat sluiszeken is van de polder en dat gaat toe, want gij wilt de polder langs daar volpompen met vervuild water en dat zal niet gebeuren”. Kuifje ging zitten. De juffrouw van de milieudienst begon op haar potlood te sabbelen. De chef milieudienst probeerde ondertussen de zaak wat te sussen: “Kom, kom, mensen, niet schelden. Er wordt hier met alles wat ge zegt volop rekening gehouden.”

(vervolg) ▶

De forse was echter niet meer te stoppen: "Kent gij de film *All alone*? Wel in 1986 toen de dijk brak, was ik hier *all alone*. En steun van de gemeente? Niks, nada!" "Dat is juist, ik heb hem zelf nog zien voorbijdriven", zei zijn buurman. "Als er hier wéér iets gebeurt dan stel ik de burgemeester persoonlijk verantwoordelijk, en ik wil dat ge dat acteert!", zei de buurman aan de chef milieudienst. "Den burgemeester is ne schijter" zei een stokoude boer. "Ne pruts", zei iemand die beweerde het te kunnen weten. De chef milieudienst bestudeerde de toppen van zijn schoenen. De juffrouw bloosde. "In tweeduizendendrij, géén ei", zei de forse nog guldig. En vermits alles nu wel echt gezegd was ging iedereen gezellig keuvelend naar buiten. De officiële verbouwereerd achterlatend.

KORTE BERICHTEN

- De volgende **Scheldewijding en Doelse Feesten** gaan door op 10 augustus 2003.
- De Antwerpse Erfgoedcel start een grootschalig onderzoek naar de geschiedenis van de **verdwenen polderdorpen** Lillo, Oorderen, Oosterweel en Wilmarsdonk. Coördinator Tuur Van Hove wil het verhaal van de dorpen en hun bewoners reconstrueren en roept iedereen die materiaal heeft op het door de Erfgoedcel te laten inzien. Tijdens het Erfgoedweekend, op 26-27 april 2003, zullen de eerste resultaten tentoongesteld worden. Info: Erfgoedcel, Brouwershuis, A. Brouwerstraat 20, 2000 Antwerpen, tel. 03-227 49 53, tuur.vanhove@cs.antwerpen.be.

Help ons het nooddecreet vernietigen

Na de licht tegenvallende uitspraak van het Arbitragehof, vallen we het ongrondwettelijke nooddecreet nu aan via de Raad van State. U kan ons helpen met een bijdrage op rek. nr. 418-6058891-29 van Doel 2020, Oud-Arenberg 111, 9130 Kieldrecht, m.v.v. "Procedures". Vanaf 60 € (2.420 fr) krijgt u het boek "Doel moet blijven!" van Ferdinand De Bondt, Jan Creve en Bart Martens cadeau.

=====COLOFOON=====

MATERIAAL VAN DOEL 2020

- autoklevers 'Een hart voor Doel en de polderdorpen' (3 voor 2,50 €)
- zelfklevers met schietschijf 'Doel moet blijven (2,50 € voor 20 stuks, verz. incl.)
- wit T-shirt met schietschijf 'Doel' (5 € + 1,25 € verz. kosten, maten M-L)
- regenhoedje 'Doel blijft' (1,25 € + 0,90 € verz. kosten)
- affiche 'Stop de waanzin', van de Doelse schilder Rudi Van Buel (2,50 € voor een A4, 5 € voor dubbele A4 + 0,90 € verz.)
- T-shirt 'Stop de waanzin', met schildering van Doelenaar Rudi Van Buel (10 € + 1,25 € verz. kosten, maten M-L-XL-XXL)

Zelfklevers kan u bestellen door een briefje van 5 € (200 fr) op te sturen naar Marina Apers, Scheldemolenstraat 61, 9130 Doel - m.v.v. van de gewenste soort.

Zelfklevers, T-shirts, hoedjes en de affiche kan u bestellen door het juiste bedrag over te schrijven op rek. nr. 418-6058891-29 van Doel 2020, met vermelding van wat u wenst, hoeveel en in welke maat.

EEN DAG IN DOEL VOOR GROEPEN

Wilt u met uw vereniging of vrienden een aangename dag doorbrengen in het pittoreske Doel en in de Scheldepolders? Doel 2020 organiseert voor groepen een volledig dagprogramma, dat u zelf kan samenstellen: een bezoek aan het Verdrongen Land van Saeftinge, de kerncentrale, een rondleiding in het dorp, een fietstocht langs de Schelde... Onze gidsen-inwoners leiden u tot aan de werf van het Deurganckdok, en besluiten de dag in de voormalige gemeenteschool die vorig jaar werd gerestaureerd tot gemeenschapscentrum. Er is ook een tentoonstelling over de strijd voor Doel. Wij contacteren voor u een café, een restaurant enz. Meer informatie: Maurice Vergauwen Camermansstraat 12, 9130 Doel, tel. 03-575 81 71, e-mail: doel_forever@belgium-mail.com

RECHT VOOR DOEL

Doelenaars kunnen terecht bij de advocaten van Doel 2020 voor juridische hulp of advies i.v.m. onteigeningen of huurproblemen. Meldt u bij Marina Apers (Scheldemolenstraat 61, tel. + fax: 03-575 88 62, marina.apers@belgacom.net) of Maurice Vergauwen (Camermansstraat 12, 03-

575 81 71), die de zaak zullen doorspelen aan onze advocaten.

VOORDRACHTEN

Doel 2020 verzorgt voordrachten voor verenigingen, bedrijven, scholen etc. over Doel en de polder. Daarbij leert u alles over de geschiedenis en de toeristische mogelijkheden van het Scheldepolder, alsook over de havenuitbreiding op de Linkeroever. Info: Jan Creve, Oud-Arenberg 111, 9130 Kieldrecht, tel. 03-773 28 33, email: jan.creve@tiscali.be.

DOEL OP HET INTERNET

- Doel 2020: www.doel2020.org
- Over Doel en zijn geschiedenis: <http://home.tiscali.be/be065885>.

VERSPREID 'NIEUWS UIT DOEL' IN VLAANDEREN

Met deze nieuwsbrief wil Doel 2020 iedereen in Vlaanderen bereiken die met Doel sympathiseert (of invloed kan uitoefenen). Kent u mensen die dit zouden moeten ontvangen, stuur dan hun adres of e-mailadres (er is ook een elektronische versie) aan: Rudi Van Buel, Engelsesteenweg 80, 9130 Doel, e-mail: doel_forever@belgium-mail.com.

INFO DOEL 2020

- **Algemeen adres** (ook voor abonnementen 'Nieuws uit Doel'): Doel 2020, Rudi Van Buel, p/a Engelsesteenweg 80, 9130 Doel, tel. 03-575 88 11 (na 18u), e-mail: doel_forever@belgium-mail.com
- **Bankrekening**: 418-6058891-29 van Doel 2020, Oud-Arenberg 111, 9130 Kieldrecht
- **Redactie 'Nieuws uit Doel'**: Paul Maes, Nijken 18, 9400 Denderwindeke, tel. 054-34 20 61, nieuwsuitdoel@advalvas.be.
- **Voordrachten**: Jan Creve, Oud-Arenberg 111, 9130 Kieldrecht, tel. 03-773 28 33, jan.creve@yucum.be.
- **Wandelingen en dagprogramma's**: Maurice Vergauwen, Camermansstraat 12, 9130 Doel, tel. 03-575 81 71
- **Recht voor Doel (coördinatie)**: Marina Apers (Scheldemolenstraat 61, tel. + fax: 03-575 88 62, marina.apers@belgacom.net)
- **Gemeenschapshuis De Doolen**: Engelsesteenweg 8, 9130 Doel, tel.: Johan De Vriendt, 0479-99 06 71.